

مرۆڤی ورد

ههلمهت عوسمان
(کۆبه)

دهنگی پیتی میرووله دهبیسترا، ئاسمان سامال، ورنجه ورنجی ئەستیره سەرنجی هەر کەسیکی رادهکیشا، مانگ؛ نازی بهسەر زهویدا دهکرد. لهسەر پشت راکشاویت و هەردوو دەستت لهبن سەرت داناوه، چاوهکانت ئەستیرهیهکی تهنیایان خستووته ژێر چاوهدێری، بۆ ئەم ئەستیرهیه که له هاوچهشنهکانی دابراوه؟! سەیره ئەمشه و زۆر له شاعیرهکان دهچی! چۆنه ئاوا ههستت ناسک بووه! هەر زوو لهم خه یالانه (که خۆت ناوت نابوو: گهمه ی مندالان)، خۆت بوارد و هاتینه سەر تهنیشتی راست و دەستت خسته بن روومهتت و به پهنجهکانی دهستهکه ی دیکهت یاریت به ریشوهی سەرینه که دهکرد..

کهوتیتهوه ناو خه یالانه کانت، ئەمشه و بووی به پیاویکی خه یالی! به جۆری بۆت بوون به کۆت و لییان دەرناچی، قورپکی تونده و وابهسته ی کردووی بهخۆتهوه، ههولبشت دا بخهویت، نهخهوتیت، ئەم ئاگره چیه کهوتووته گیانت، هەر ئەم دیو و ئەو دیو دهکهی! (باشه؛ منی چیرۆکنووس پیشنیاریکت بۆ دهکهم، له جیگا کهت وهره دهرهوه، پرۆ په رداختیک ئاو بخۆرهوه و کهمیک پیاسه بکه و دووکه لی جگه ره یه ک به با ده، قومیتیک بهس زیاتر نا، عارهق بخۆرهوه، هەر ئەوهنده ی تۆزی گهرووت بسووتینیتهوه، چونکه دهترسم ئەم خه یالانه بتخنکینن و دواتر من چیرۆکه کهم بێ شاکهس بمینیتهوه، ئاااا یانی له بهر خۆمه نهک تۆ، با له گهلت راستگۆ بێم)، بێ گویدانه ئەو دهنگه ی وهک گیزه ی میش بیستت، که ئامۆژگاری چیرۆکنووس بوو، به تانییه ته نه که کهت به سەر خۆتدا دا، لهو دیوهوه شوپنه واری پرووناکی مانگه کهت بینی، شهوی ئاوا هینده ی چندان شه و به سه ره که وه درێژه، هەر چاوه ریتی تیشکی خۆر مژده ی به یانی بدا و نایدا، ئەمشه و دۆزهخی تۆیه و هه ره یه ک لهم ئەستیره نه ی سەرنجیان راکیشایت، له پرێکا وینه ی هه موو ئەوانه یان له سەر دانرا، تۆ دهستت به خوینیان سووره، روخساری مانگ بووه یه ک پارچه خوینی مه ییو، له نیوان ئەستیره کاندایا چۆراوه ی خوین ده بیترێ، تا دیت زیاتر و زیاتر ده بیت، ده لێی هه موو مرۆقه کانت به یه کجار زامدار کردووه و کوشتوووه،

خوین؛ ئاسمانی کردوو به گۆماویکی گهوره، ئەم هه موو لاشه یه له ناویا نوقم ده بن و سه رده که ون... هه ستت به ته ری جیگا که ت کرد، ده ستت لیدا و له چاوت نزیکت کرده وه، ئەوه چیه؟! خوین! چاوت هه لبری بۆ ئاسمان، تافگه یه کی گه وره دیتته خواره وه، پرووشه خوینی بچووک بهر روخسارت ده که وت، له به رزیبه وه دهنگی هاوار و هه راوزه نایه ک دئ، خه ربکه کاس ده بی، به هه ردوو ده ست گوێچکه کانت ده گری، ئەو دهنگه هینده تیژ دئ، بی گوێدانه له مپه ری ده سته کانت، که له له سه رت ده هوڵ ئاسا ده کوتن، میشتک له شپوه ی شله یه کی گه رم و لینج؛ له کونه لووتت دیتته ده ره وه، خوین وا خه ربکه ده گاته چۆکت، بۆ هه ر کوێ راده که ی؛ خوین، بۆ هه ر شوینی ده چی سوور هه لگه راوه و خوینی لئ ده چۆرئ، ماوه ی چه ندان رۆژه خوین نان و ئاوته، بی پسانه وه راده که ی و ئەستیره کان به دواته وهن، به ناو کونی مار و میروودا ده رۆی، ئەو ئەستیره نه به دواتدا دین، نه یه ک و نه دووان، ئەوه نده زۆرن نازمیردین، له وساره سه دجار له خوا پاراویته وه گیانت بکیشی و له م ژماره زۆره ی ئەستیره کان و ئەم تافگه ی خوینه رزگارت بکات، نا خوا ده به ویت جارئ ئاوا رایکیشیت و ده بی له ناو خوینه که بخنکیت، ده بی توێ عه شقی خوین و کوشتن، هه ر ده بی له ناو به ره مه می کاری خۆت گیانت ده ربچی! (ئوه چ عه زاییکه؟! هه زار جار ئەو پرسیاره ت کرده وه و بی وه لام ماوه ته وه.

سه یه رکه ی ته نها تو وایت و ئەم خه لکه پۆشاکیکی جوانیان له به ره و هه ریبه ک خه ربکی کاری رۆژانه ی خۆبه تی، ئەوه توێ سه راسیمه ده گه رییت و به دوای خۆتا ویتلی، به شه مرۆقییه که ی خۆت ون کرده وه و لیبی ده گه رییت، ئەندامه کانی لاشه ت لیت جیا بونه ته وه و ئەوان له ده ست تو راده که ن و تو راده که هیت تا بیانگریته وه، ئیسکه کان، ده ماره کان، ماسوولکه کان و کرکراگه کان، هه ریبه که به لایه کا ده رۆن، نازانیت سه ره تا ده بی کامیان بگریته وه! ئەستیره کان خوینیان زیاتر و زیاتر لئ دیت، ئاسمان تادیت له گۆمیکه وه ده بیته زه ربایه ک و گه وره تر ده بیته، تۆش تا دیت وردتر و بچووکت ده بیته وه، له به رانه بهر شه پۆلی خوینی لاشه ی ئەستیره کان خۆت ناگریت و له په وروو بهر زه وی ده که ویت و هه ست به خوینی گه رمی لاشه ی خۆت ده که ی! خوینی خۆت؛ ره شپکی تیری بۆگه نه! هه ر ئەو خوینه بوو بۆ هه موو که سپک ده بوو، له جوړی (به خشه ری گشته ی)

بوو، ئیستا ناهه زترین نازه لیش خوینی تو قبوول ناکات بچیتته ده ماره کانیه وه! ئەوه چ بیزاراوییه که تووشی بوویت؟! به جوړئ ره تکرارویته ته وه، نه زه وی له خۆت ده گری و نه ئەندامه کانی لاشه ت چیتتر رازی نین به مانه وه یان له گه لت، ته نانه ت دۆزه خیش نایه ویت خۆی به "تۆ" پیس بکات؟! ئاسمانیش نه ک هه لت ناکیشی، به لکو وا به ره مه می کاری خۆت به سه ردا ده بارینئ!

هالاوی ده مت بۆنی زیرایی لئ دئ، هه رچه ندی ده ته وئ خۆتی لئ ده ربازیکه یته، به لایه که و لیت ناییتته وه، سه یه ری هه رلایه ک ده که هیت تابلۆی خوین هه لئاسراوه، هانا بۆ دۆست و دوزمن ده به یته، که سه ئاوپت لئ ناداته وه، گشتیان به یه ک چاو سه برت ده که ن، به سیما دیوه زمه یه کی داماویت و له به ری ئەوه ی جیگای ترس بیت، که چی بوویته ته جیگای گالتته وگه پی گه وره و بچووک و هه رچی جه وی خۆش نه بی، به تو خۆی دلخۆش ده کات، له نه بوونت باست ده که ن و به زم و به سه ره اته کانت ده گپنه وه و به ئاماده بوونت په لارت تیده گرن و وات لئ ده که ن بۆیان هه لپه ریت و گۆرانیمان بۆ بلاییته و لاسایی سه گ و پشیله و که ربیان بۆ بکه یته وه، له شت خوینی لئ ده چۆرئ و ناو له پ و سه ر چۆکه کانت شوینه واری برینی قوولئ پیوه دیاره و روخسارت وه ک ئەوه ی پشیله چرنوکی لئ دابیت، ده یان جئ نینۆک؛ نه خشیان له سه ر کرده وه، قژیکی درێژی تیکتالۆزکا و ریدینیکی درێژی بی ره ونه ق، زیاتر له مردوو ده چی وه ک زیندوو، بیرت نایه له که یه وه ئاوت بهر نه که و تووه و خۆت هه لده کپینئ، کوولئ چلک له سه ر پیستت که له که بووه، به هه ر لایه کدا برۆی، بۆن درنی؛ خه لکی ئەو ناوه بیزار ده کا و به تیهه لدان له خۆیان دوورت ده خه نه وه، تینووته و گه رووت وشک بووه، داوی ئاو له دوکاندارتیک ده که یته و ئەویش ئەو سۆنده یه ت بۆ هه لده دا که ئاوی کولای سه ربانی لیدئ، نایخۆیته وه، داوی ئاویکی توژی ساردتر ده که یته و مام حاجی دوکانداریش ئەو وینانه ی دیتته وه بهرچاو که تو بهر له شیت بوونت به سه ر خه لکی ئەو شاره تدا هیناوه، چۆن مرۆف کوشتن و مشک توپاندنت لا وه ک یه ک بووه، له داخانا ده لئ: مه گه ر میزی خۆمت بده می! به جوړئ بچووک و که م به ها بوویته ته وه، له م شاره خۆت لئ بزروه، سه یه ر ده که ی ئەوانه ی تا دوینئ پارێزگارییان لئ ده کردی، ئەمرۆ خۆپارێزیت لئ ده که ن، ئەوانه ی تا دوینئ له به رت هه لده ستان و ده ستیان به سینگه وه بۆ ده گرتیت،

ئەمىرۆ نووکه شەقت لە پاشەلى دەدەن و پیت پى دەکەن، کاتى بەهوى شەقەکانەهە لە شۆپى خۆت هەلەدەبەزببەهە، هەر ئەوانەن بە کاک کاک بەدوات دەکەوتن، هەر ئەوانەشن ئیستا بە شیتە شیتە بەدوات کەوتون، چەند سووکى! چەند سووک! بەجۆرى پووشکەیهک و تەلە قەسەلێک کە دەکرىت بە (کا) و دەدریتە ئاژەل، لەچاو تۆ سەد هیندە گران و سەنگینترە! تا لەشار دوورتر دەکەوببەهە، شەپۆلەکانى خۆت خیراتر بەدواتدا دین و وەک ئەهوى تۆ ئازیزترین شت بیت بەلایانەهە و بیانەویت لە ئامیزت بگرن؛ ئاوا شالاولت بۆ دین و دەیانەویت لەناو خۆیاندا بتخکین.

مەرگ چەند سیمایەکی دزىوى هەیه! تۆ ئیستا لە خولەکیک شەست جار مردن بەچاوى خۆت دەبینى، کەچى لە مردنى راستەقینە دەترسیت و هەست دەکەیت بەم مردنە کۆتایى بە هەموو شتێک دیت، دەى جا خۆ یەک جارى بە راستى و فیزیکیانە بمرى باشتەرە لەو هەموو مردنەى هەرچار بە شىواز و تام و بۆنیکەهە، ئەو یەکجارە دەمریت و لاشەکەت لەلا کەندیک، یا بن دوو بست خۆل فری دەدەن و دەبریتەهە، رەنگە کە بۆگەنت کرد، سەگەلى سەر گۆرستانەکان لاشەکەت دەرهیتن و نچرونچرت بکەن و هەر تیلەمەت لەدەمى سەگیک پیت، ئەم جۆرە مردنە پارچە پارچە بوونە بى ئازارە و هەست بە هیچ جى کەلەبە و چرنوکیک ناکەیت، بەلام خۆ ئیستا لەیەک کاتدا هەزار پارچەیت و هەر پارچەیهکەت لەناو دەمى سەگیکى دووپیداى و لە هەمووشیان هەست بە ئازارى جى ددان و توندگرتنى سەگە دووپیتەکان دەکەیت! سەگە چوارپیتەکان کە گەدەیان تیربوو، دەچن لەبن دارێک، یا لەتە شاخێک، یا بن دیوارێک وەرەدەکەون و سەرخەویک دەشکین، ئیتر تا ماوێهەکی زۆر بەدواى لاشەى دیکەدا ناگەرین، بەلام ئەو سەگە دووپیتانە نە گەدەیان پر دەبى و نە چاویان تیر دەبى و نە زاریان لە وەرین دەکەوى و نەچاویان دەچیتە خەو، هەمیشە بیدارن، ئەگەر هەندیکیشیان بخەون، هەندیکیان بە ئاگان و لە گەران بەدواى لاشەى کەسانى وەک تۆ ماندوو نابن! کەواتە ئیستا کام مەرگیان باشتەر؟ خۆدانه بەر شەپۆلى ئەو خۆپنەى بووێتە مووی لووت و لیت نابیتەهە؟! یا ئەهوى هەر چرکەیهک و بکەویە بەر شالاولى کەلەبەى ئەو سەگەنەى تا دوینى دەتناسین و ئەمىرۆ دەیانەویت دادردەت بکەن؟! کەس لیت تیناگا! حەز دەکەیت بمریت و ناشتەوى بمرى! حەز

دەکەیت لەم خۆپنە رزگارت بى، کە بووێتە مۆتەکە و هەمیشە و لە هەموو شۆپى بەدواتەهە، ئى رزگاریبوونت لەم خۆپنە، ئەو مردنەیه کە بۆت باس کرا! کەواتە تازە ژيانى تۆ لەنیوان دوو بژاردەیه، یا مردنى روحى، یا خۆ گونجاندن لەگەل رەنگ و بۆن و تامى ئەو خۆپنەى لە ئەستیرهکانەهە دادەباریتە خوارى و بەسەر مانگدا تاقەگەیهکیان بۆ سەر زهوى دروست کردوو، کوپى سەر زهوىش؟ ریک سەربانى مالهەى تۆ و راستەویراست دەکەویتە سەر جیگە خەوهکەت، کە ئیستا وەک بەلەمیەک لە هاتوچوونە بەسەر شەپۆلانى ئەو دەریا خۆپنەى دەورى تۆى داوه! بۆ کوپى رادەکەیت؟ ئەو ئەمىرۆ شەپۆلەکانى ئەو خۆپنە پیت نەگەیشتن! یا داماننا حەفتهیهک لە راکردن بەردەوام بووى؟ دواچار چى؟! ئەو لاشەیهى تۆ پیتوستى بە پشویەک نیبە؟ ناتەوى لای کەمى سەرخەویک بشکینى؟ نانیک ناخوى، تا تۆزى تینت بپتەوهبەر؟ دواتر ئەو شەپۆلانه لە خۆپنەى ئەو کەسانەهە هەلەدەقولى کە خۆپنە رشتوون، کەواتە سەرچاوهى تواناییهکەى تۆ؛ کەم و کاتیبە و سەرچاوهى ئەو خۆپنەش؛ وا زوو وشک ناکات، کە تۆ پیت و ابیت ئەمىرۆ سبەى لە شەپۆلەکانى رزگارت دەبى! بۆیه وا باشتەرە هەرچى زوو خۆت بەدەستەهە بەدەیت و چاوه‌پى دەستکەوتى تاوانەکانى خۆت بى، پیتەچى سەریشیتى بنوینى و بتەویت کە شەرى ناو شارى پى نەکرا، شەرى ناو ئەو دۆل و سەرگرد و لاپالانە بکەیت، بى ئاگا لەهوى ئەوهندە خۆپنەى ئەوایە هەرچى دۆل هەیه پریان بکات و هەرچى لووتکەى چیا هەیه دایان ببوشى، ئەوهندە خۆپنە کە ئەم سەر زهویبە و دۆل و چالى چەندان ئەستیرهى دیکەش پر دەکات، بەلام تۆ بى ئاگایت و عەقلىت هەر ئەوهندە پر دەکا و چاوت تا بەرپیتى خۆت دەبینى.

تۆ هەر راکە، منى گیرەرهوه ئیشم چیبە؟ وا بیکار دانیشستوم، هەندى کات بەدیار گویتگرتن لە تیقى، جارجار چەند دیرێک لەراکردنى تۆ لەم خۆپنە دەنوسمەهە و زۆربەى کاتەکانیش لە نیوهشەون، ئەو کاتەى خیزان و مندالەکانم دەنوو، من دەست دەکەم بە کوکردنەهوى پارچەکانى روحى تۆ، کە لە کاتى راکردن لیت دەکەون و ئاوریان لى نادەپتەهە، وەک ئەهوى لیت زیادبن و ئیشت پیتان نەبیت، هەر بەراستیش وابوو، لیت زیادبوون و ئیشت پیتان نەبوو، ئەگەر خاوهنى روح بوویتایە، ئەوه خاوهنى هەستیش دەبووى، بەلام تۆ بى هەستترین مرقىک بووى کە دروستکراووى، ئەوهى

جاریک تۆی دبیی، گهواهی ئهوهی داوه، مرۆقیکی خالی له مرۆقاییهتی، بهلام ههر چۆنیک بیت؛ خهمت نهی تۆ راکه له خوین و منیش بهدوای ههر دوو کتانهوه دوور و نزیک دیم، تا بزاتم له یاری راکردن و بهدواکوتنه، تا که ی بر دهکن؟!

ههندی جار بهزهیم پیتدا دیتهوه و پر بهدل حهزهکهم به چاوپۆشین له بینینی نهجمای کۆتایی، چیرۆکهکه کۆتایی پی بهیتم، ناخر راسته تۆ مرۆقیکی دهست سووربوویت، تهنا نهت به خوینی نهوانهی دهمناسین، بهلام روحم تازارم دهدا، وهک لایهنه مرۆقییهکه، ناوا زهبوون و زهلیل و داماو و روخواو دهتبینم و ناشتوانم هیچت بۆ بکه، من له دهروهی چیرۆکهکهم و ناییت دهستت بگرم و له چیرۆکهکه درتبینم و لیبگهڕیم خوینهکه ئیتر بۆ خۆی کیوه دهچی با بچی، نا ئهوه له دهسهلاتی مندا نییه، تهنها ئهوه نهبیت چیرۆکهکه به نیوهناچل تهواوبکه و ئهوسا خوینه رهکانم دهلین: تۆش بوویت به کاسه لیس و دهباری کار، ناخر ئهها چۆن دلت بۆی ژان دهکا، سهرباری بیباکی له رشتنی خوینی ئههه موو مرۆقه! ئیستا من داریکم به دهستهوهیه، سهریکی به خوینه و سههرهکهی دیکهشی بهدگومانی خوینه رهکانم، چی لهوه ناخۆشتره، گیه رهوه بکه ویتنه ههلویتستیک له نیوان دووان یهکیان ههلبژیرئ، لهه باره دا باشتترین بریاریک بدرئ ئهوهیه، لیبگهڕین رووداوهکان ریکاری خویان وهربگرن و چیرۆکهکه بۆ خۆی بگاته کۆتایی، نهک ئیمه دهستان له پشتییهوهی بیت. بهردهوامی له راکردن، چهندان دۆلت پرپوه و تهواو شهکهتیت پیوه دیاره، عارهقه تهوئلتی خوساندووه، جلویهرگه شر و چلکن و دراوهکانت تهربوونه و پیلارهکانت بنیان ته نک بووه، له ههندی بهستین خیرا رادهکهیت و له ههندی لاپال تا خوارهوه گلۆرده بییهوه، له کاتی ههلهگه ران به قهه چیاکاندا، هینده ماندوو بوویت دهستت له سهه چۆکه کانت داده نییت و زمانت تهواویک دههیتناوه و تهرای له زارتدا نهماوه، به ئومیدی گهیشتن به بهرزترین لووتکهی چیاکه، دهست بهه لقه دارانهوه دهگرت و خۆت سهردهخه، له بن شاخیک و نزیک یهک دوو دار، کانیویکی سازگار دهبینی، ههر له خۆتهوه دهلیت: مردن هیشتا لیم دووره! ههچی دهکهیت و دهکۆشی ههنگاوت له دوات نایه و بهدهست و له سهه سگ خۆت دهخشینی تا دهگهیت به کانییهکه، ئهوه به خهلاتیکی خویای داده نییت و وادهزانی هیشتا خوا سۆزی بۆت ماوه

و ناگای لیته و نایهویت بکه ویتنه دهه شه پۆلی خوین، چاوت دنوقینی و بینی پیوه ده نییت و تا نارامی گیانت بۆ دهگه رپتهوه، بهلام ههر دوای یهک دوو قوم، له ناو زارت ههست به تاماویکی سههیر دهکهیت، که چاو دهکهیتهوه، کانیای چی، ئهوهی تۆ واتبینی کانیاه و ئاویکی سازگار، خوینه و ههلهقه کۆلی! وای وای لهه بهدبهختییه، چی دهکهیت ئیستا ئهه قومهی له ناو زارته له نییه تی ناو دهیخۆیتنهوه؟! یا فرپی دهدهیتنهوه؟! فرپی دهدهیتنهوه و ئهوهی به سهه زارت دادی دهلیت، ههر له جوین و نهفرت و سهدان کوفری گهوره گهوره، ئهه شه پۆلهی به دواته وهیه و لپی رادهکهیت، وای لیره له بهردهمت وهک دومه له ههلهتۆقیوه! مووی لهشت وهک نهشتهه راوهستاوه، بۆ خۆ خالی کردنهوه لهوهی له ناختمدایه، تا تواناییت ههیه و هیژ له گهرووتدایه، هاوارده کهیت، بهلام کی ده بیستی؟! گوئی عالم له ئاستت که ره، ئهه هاواری تۆ؛ بۆ به ناگه یینانهوهی خه لکییه لهه خهوهی له ئاستتدا تیی کهوتوون، بهلام جگه له قومقومۆک و شهوگهرد و مار و میروو، گویداریکی دی نایبستی، دار و بهرد و لووتکهی چیا و تهپۆلکه کانییش تهنها شه پۆلی دهنگه کهی تۆ دووباره دهکه نهوه، هیچ کات وهک ئیستا ههستت به بیکه سی نه کردووه! دهسته کانت به خۆتدا شۆرده بنهوه، چاوه کانت رهشکه و پییشکه دهکن و لوولاقه کانت تیکه لیبونه، برستت لی براوه و هینده برسی، گهدهت خۆی دهخواتهوه، قۆرهی سکت گوچکهت ده بیستی، تهواو ئیره کۆتایی ریکه کهیه؟! سههیریکم دهکهیت و به نیگای چاو پیتم دهلیتی: بهلی تهواو! هیچ لهوه ناخۆشتر نییه زمانت گۆی پی نه کرئ و به چاو قسه بکهیت، راسته چاو قسهی زیاتری پییه و زیاتری له خۆیدا ههلهگرتووه، ئهوکاتهی به چاو سهیری که سییک دهکهیت، که رپی قسه کردنت له گهلی لی گیراوه، زیاتر لهوهی پیی دهلیت که زمان توانایی وتنی ههیه، بهلام کاره سات له وه دایه ئهه له زمانی چاو تی نه گات! داموانه سههیرم دهکهیت و لیم دهپاریتتهوه، خۆلی بن پییه کانت ماچ دهکهیت، که سیکی دی بۆ ئهه کاره ههلبژیرم، دهکه ویتنه سهه زهوییه که و له تاو تازاری جهسته و برسییه تی گینگل دهدهیت، پیلاره کانت داده که نیت، بن پی و که لینی په نجه کانت کهرت کهرت بوویتن و ناو له پی دهسته کانت نیشان دهدهیت، هینده قه لبه دار و تیغه بهردی پیداجووه، توانایی جوولاندنی په نجه کانت نییه! سههیر په نجه کانت

و ەك دە جۆگەلە خوتىيان لى دەچۆرى! تەنھا چەرم و ئىسك بە لەشتەو ماو تەو، پەراسوو كەنت يەك يەك دەژمىردىن، ئىسكى كۆلمە كەنت دەرىپەيون و چاوە پر راز و تەكەنت بە قوولا چوون و برۆكەنت وەك شىو چەترىك شۆرپوونە تەو سەرچاوە كەنت، مېش و مەگەزى ئەو ناو لىت ئالاو، گىزەگىزىيان مەرۆف وەرس دەكات، ھەزاران مېش شالاويان بۆ ھىناوى و تۆش توانايى پاسكردنى ئەوانت نىيە، دەچنە ناو كونە لووت و گوپچكە كەنت و چاوە كەنت يەك پارچە گوومېشە، سەدان مېش دەچنە ناو دەمت و دىنەو دەرى، بە نىگەي چا و پىم دەلىت: بىيەنە چەند زەبوونم! چەند بى دەسەلات! ئەھا چەند ھىلاكم؟! بەسە توبى خواكەت بەسە! كېشەكە ئەو دىە تۆ وادەزانى ئەو مەنى گىرە دەووم تۆم خستىيەتە وەھا گىتۆرەكەو كە لىي دەرنەچى! تۆ نازانى ئەو خەونىكە و خۆت خەرىكە و دەبىيىنى! مەن لەم نىوئەندەدا ھىچ كارەم، تەنھا ئەوئەندەم لەسەرە ئەو رووداوانە تۆمار بىكەم كە بەسەرت دىن، مەنش وەك تۆ چاوەرپى كۆتايى يارىيەكەم، ئەھا تۆش نازانى كۆتايىكەي چىيە و چۆنە! دەى مەنش نازانم ئەم پەتى خەو تا كوئى لە دووت دىت، ئايە و زو دەپچرى و تۆش لەو خەونە رىگارت دەبى؟! يا بەردەوامى ھەيە و دەبى جارئ رايكىشى؟! دەستە كەنت لە زەوى گىرەكەيت، تەنى جەستەتى پى بەرزەكەيتەو، خۆراكىكى باشى ئەو ھەزاران مېشەيت و نايانەوئىت برۆيت، تۆ خوتىناوت پىوئەيە و ئەوانىش ئەو دىان دەوئ! لەناكاو (واللى) يەك لەزارت دەترازى و بەردەبىتەو، بەربوونەو و گلوپوونەوئەت يەكە، لە چەند مەترىكى خوارەوئەي چىكە خۆت دەبىيىيەو، سەر ھەلدەبىت و سەيرى دۆلەكەي خوارەو دەكەيت، دەربايەك خوتىنە و ھەروا زىاتر و زىاتر دەبىت، نىيازى گەرانەوئەت ھەلبىزىكا! تەنھا رىگەي تۆ ھەلەكەشەنە بەرەو لووتكەي چىكە، ئەوئەش ھىندەي خۆ دانە بەر شەپۆلى خوتىنەكە سەخت و ناخۆشە، ئەو خوتىنەي ھىندەي نەماوە بتگاتى و لەخۆيدا لوولت بەدا! ھانا بۆ خوا دەبەيت و دەتەوئىت كارتىك بۆ بىكات، بەلام گەمزانە لە داواكەت رادەمىنىت! تۆ ھانا بۆ كى دەبەيت؟ بۆ خوا؟ ئەى ئەو نىيە ھەر ئەو رقى ئەستورى خوتىت بەسەردا دەرتىئى؟ نايىنىت چۆن لە زارى ئەم ھەزاران ھەزار بىرەنە خوتىن دەچۆرپتە سەرت و زەوى لەبەر پىت ھىندەي ھىلەكە كۆترىك لى كەردووە! ئەو پەيامىكى ئاسمانىيە و دەپەوئىت پىت بلىت! لىرە بە داوئە ئەو زىانى تۆبە، يا مردن و دۆزەخ؟ يا زىان و خوتىن؟ رىگەي سىيەم نىيە!

لووتكەي چىكەت لى دەبىتە كىيى قاف و ھەر ئەوئەندەت پى دەكرى لە خوارەو لىي پروانى و جارجار ئاخىكى بۆ ھەلەكىشى! زىانى تۆ ئىتر لە نىوان خەون و بىدارىدەيە، خەونىكە تا بىنەققاقت خوتىنە و بىدارىت؛ مەرۆقىكى ورد؛ لەچاوى ئەوانى دىكە. دوا بىرارىش لاي خۆتە، لەناو ئەو خوتىناو باقى زىانت دەگوزەرىنى، با لەم خەونە رىگارت بىكەم و بەئاگات بەيىنەو تە سەيرى خۆت بىكەيت چەند ھىچ و وردى و سەنگى خۆت بزانى چەندە؟ نازادت بىكەم و بچىتە بەردەرگەي ھەموو ئەو مالانەي خوتىنى كەسىكت لى رىشتوون، وەك سەگ و پشىلە بنورزىيەتەو و داواي لى خۆشبوونى خوتىنى ئەوئەكەيان دەكەيت، وئەي روخسار و جلوبەرگى بە خوتىناوى خوتىيان نىشان دەدەيت و بە زمانى حال دەلىت: ئەو زىانى مەن، تەكايە لەو زەلكاوى خوتىنە رىگارم بىكەن. زمان بە دىوار و دەرگەياندا دەھىتەت و خۆت لە قاچ و قولى دايك و باوكى ھەموويان ھەلدەسووى، بەلام لە چاويان ئاگرى رىق و توورپى دەبىنىت و ھەول دەدەي ئەو ئاگرە دابىرەكەيتەو، كەچى سات دواي سات ئەو و رىبە لە روخسارىان زىاتر و زىاتر دەبىت و بە بەرد و دار بەدوات دەكەون و سەدان كۆلانى شارت پى دەكەن، ئەندامەكەي جەستەت لە دەيان شوئەوئە خوتىيان لى دەچۆرى و ئەوان ھىشتا باكيان نىيە بەم حالەي تىي كەوتووت و ئەگەر بەردەستىيان بىكەويت، تىكەتەكەت دەكەن و ھەر پارچەبەكت ھەلدەدەنە سەر زىلدانىك، لەترسى مندالە وردكە خۆت دەكەيتە كونە زىرەكەو، بەلام نازارى بەرد و دارت بەلاو خۆشترە لەو ھالاوى بۆن زىرە، دىتە دەرەو و دەبىنىت ھەزار زىلەي خەلكە و رىچكەيان بەستووە و ھەربەكە ئامىرىكى سزاي بەدەستەوئەيە و بەرەو لات دىن و لە دوورەو جوتىن و نەعلەتەكەيان دەبىستىت! تۆي راکردوى دەست شەپۆلەكەي خوتىن، ئىستا نا ئىستا دەكەويتە زىر پىي ئەو ھەزاران كەسەي بەدوات كەوتوون، سەد خۆزگە بە بەردىكى بى گىيان دەخوئى، يا ئازەلىكى تۆپى سەرجادەكەي دەرەوئەي شار، ئەمشەو شەوئىكى چەند دووردرىزە بۆ ئەو خەونەي تۆ، نە دەپىتەو و نە گومان ھەيە جارىكى دى خۆر ھەلبىت و سەرەتاي رۆژىكى نوئ دەست پى بىكات، ئەمە شەوى سزادانى تۆبە و رىگارپوونت ئاسان نايىت، ئىستا چى دەكەيت، خنكان لەناو خوتىن؟ يا مردن لەزىر پى و دەربەردى ئەو خەلكەي دوات كەوتوون؟ ئىستا لە خەونىكەدا خوا و خەلك و خوتىن بەدواي خۆتەو دەبىنىت.